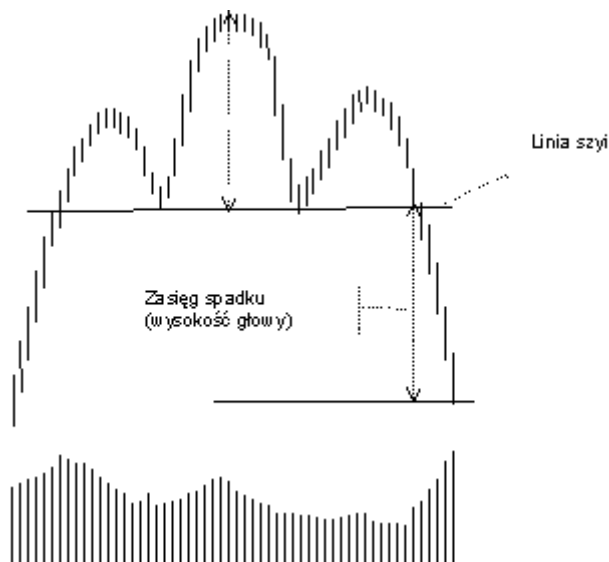
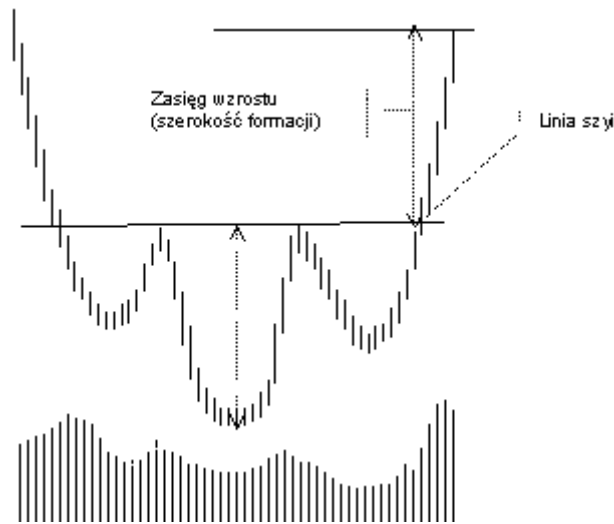

Głowa i ramiona

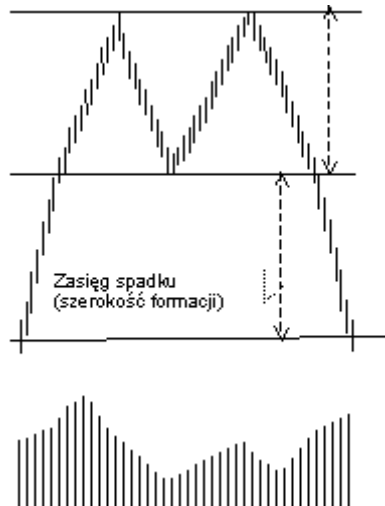
Jest to formacja odwrócenia trendu, którą tworzą trzy lokalne szczyty, czyli lewe ramię, głowa i prawe ramię. Szczyt głowy powinien być jednocześnie najwyższym punktem całej formacji. Najwyższe obroty utrzymują się w trakcie tworzenia lewego ramienia. Ponowny wzrost aktywności obserwowany jest przy szczycie głowy, przy czym obroty powinny być niższe od towarzyszących lewemu ramieniu. Przy tworzeniu prawego ramienia wolumen obrotów powinien być najniższy. Ponowny wzrost aktywności obserwowany jest przy dojściu i przebiciu linii szyi. Potencjalny zasięg spadku wyznacza wysokość głowy odmierzona w dół od punktu przebicia linii szyi. Formacja głowy i ramion należy do jednej z bardziej wiarygodnych formacji.

Odwrócona głowa i ramiona

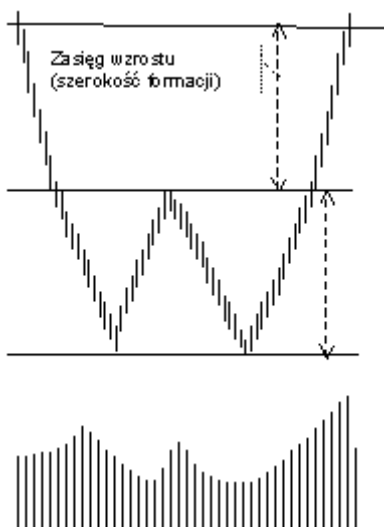
Jest to formacja odwrócenia trendu, którą tworzą trzy lokalne dna, czyli lewe ramię, głowa i prawe ramię. Dno głowy powinno być jednocześnie najniższym punktem całej formacji. Najwyższe obroty utrzymują się przy formowaniu dna lewego ramienia oraz głowy. Nieznaczny wzrost obrotów ma miejsce przy punktach stycznych z linią szyi. Najniższa aktywność notowana jest przy dnie prawego ramienia i gwałtownie wzrasta przy dojściu i przebicciu linii szyi. Minimalny zasięg wzrostu wyznacza wysokość głowy odmierzona od punktu przebiccia linii szyi. Jest to jedna z bardziej wiarygodnych formacji.

Podwójny szczyt

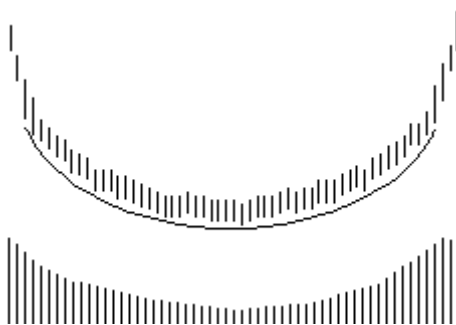
Formację podwójnego szczytu charakteryzuje kształt litery "M". Jak sama nazwa wskazuje tworzy ją układ dwóch szczytów, gdzie oddzielające je minimum jest jednocześnie punktem wybiccia z formacji. Kształtowaniu dwóm najwyższym szczytom towarzyszy wzrost obrotów, przy czym obroty na drugim szczycie są zazwyczaj niższe. Minimum cenowe podkreśla natomiast bardzo wyraźny spadek aktywności. Kolejny przyrost obrotów może mieć miejsce przy wybicciu z samej formacji. Zasięg spadku wyznacza odległość pomiędzy linią dwóch szczytów a najniższym punktem formacji odmierzona od wspomnianego minimum.

Podwójne dno

Formację podwójnego dna charakteryzuje kształt litery "W". Wyznaczają ją dwa istotne minima oddzielone lokalnym szczytem, który wyznacza jednocześnie poziom wybicia z formacji. Oprócz kształtu, charakterystyczne dla tej formacji jest również zachowanie wolumenu, który zazwyczaj jest najwyższy przy tworzeniu pierwszego dna oraz przy podejściu do szczytu. Na drugim dnie obroty są natomiast wyraźnie niższe, a ich ponowny wzrost obserwowany jest przy ostatecznym wybiciu z formacji. Zasięg wzrostu wyznacza odległość pomiędzy linią dwóch minimów a najwyższym punktem formacji odmierzona od wspomnianego szczytu.

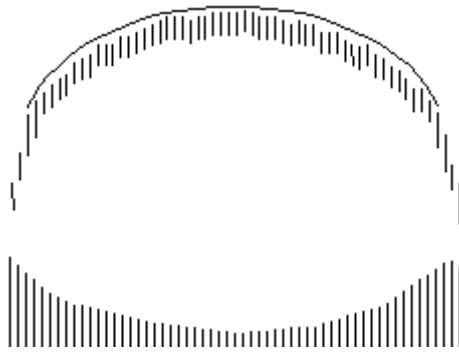
Spodek

Jest to formacja odwrócenia trendu, którą stanowi często wielomiesięczna konsolidacja poprzedzona silnym trendem spadkowym. Zamiast trendu bocznego przybiera ona jednak bardziej zaokrąglony kształt. Jest to wynik łagodnego wytracania impetu spadkowego, poczym po osiągnięciu nowego minimum w obszarze połowy formacji, następuje wzrost z sukcesywnie rosnącą dynamiką. Trudnością jaka pojawia się w przypadku formacji spodka jest określenie poziomu wybicia z samej formacji. Bardzo

charakterystyczne są tutaj również zmiany obrotów, które przybierają identyczny kształt z wyglądem samej formacji.

Odwrócony spodek

Jest to formacja odwrócenia trendu, którą stanowi często wielomiesięczna konsolidacja poprzedzona silnym trendem wzrostowym. Zamiast trendu bocznego przybiera ona jednak bardziej zaokrąglony kształt. Jest to wynik łagodnego wytracania impetu wzrostowego, poczym po osiągnięciu nowego maksimum w obszarze połowy formacji, następuje spadek notowań z sukcesywnie rosnącą dynamiką. Podobnie jak w przypadku formacji spodka, trudnością jaka pojawia się w tym przypadku jest określenie poziomu wybicia z samej formacji. Bardzo charakterystyczne są tutaj również zmiany obrotów, które przybierają kształt odwrotnie proporcjonalny do wyglądu samej formacji.